

Impressie gastspreker over Orange-campagne

De sectie Maatschappijleer van het Adriaan Roland Holst College heeft dit jaar een speciale lesopzet voor de gehele bovenbouw (Mavo, Havo en VWO) gemaakt over Orange the World, stop geweld tegen vrouwen.

Op 18 november kwam het onderwerp in twee klassen, Mavo 4 en Havo 4, aan de orde aan de hand van een fragment van een film over Free a Girl met Yolante Cabau (over gedwongen kinderprostitutie in India en Nepal) en een interviewfragment van de talkshow van Umberto Tan met de schokkende cijfers.

Geweldig dat de leerkrachten op die dag leden van het campagneteam 'Orange the World' in het Gooi de gelegenheid hebben geboden om toe te lichten waarom Soroptimisten zich hier voor inzetten. Het waren twee levendige lessen met schrik en ongeloof over de cijfers, en goede, kritische vragen over de campagne. Een kleine impressie hieronder.

Vraag: Door het oranje kleuren van gebouwen wordt toch geen vrouw of meisje minder verkracht?

Antwoord: Helemaal waar, maar door aandacht voor het onderwerp, deze les en de campagneweek kan iedereen, elk van ons, jong en oud, man en vrouw, zich afvragen wat je kan doen om te helpen het geweld te stoppen. Hoe moeilijk ook!

Vraag: Waarom gaat het alleen over vrouwen en niet ook over mannen?

Antwoord: Omdat het geweld tegen vrouwen en meisjes nog groter is dan tegen mannen en jongens: 1 op de 8 vrouwen wordt verkracht en 1 op de 25 mannen. Laten we beginnen met het grootste probleem.

Vraag: Waarom doet de politie er niet meer aan?

Antwoord: De politie ziet het topje van de ijsberg; veel vrouwen doen geen aangifte uit – onterecht! – schuld- of schaamtegevoel. In 85 % van de gevallen is de pleger een bekende van het slachtoffer. Het meest effectief is dat wij allemaal onze ogen en oren openhouden, en als we zien dat het met iemand niet goed gaat, durven te vragen of we kunnen helpen. Ieder van ons kan een rol spelen in het stoppen van geweld door het gesprek aan te gaan en goed te luisteren.

Vraag: Hebt u zelf ook te maken gehad met geweld?

Antwoord: Ja, een oom kon zijn handen niet thuis houden. Gelukkig liep het niet uit de hand. In 85 % van alle gevallen is trouwens de pleger een bekende van de familie.

Wat mij hielp, was dat mijn familie mij volledig geloofde en achter mij ging staan. Een van de meest schadelijke gevolgen voor slachtoffers is nl dat ze kritisch bevraagd worden: waarom kleed je je dan ook zo, wat deed je daar en waarom verzette je je niet. Goed om te onthouden: het slachtoffer heeft geen schuld!